

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 160 Lei Pe jumătate de an 80 " Pe un pătrar de an 40 " Un număr 3 Lei. Pentru străinătate pe un an 260 Lei.</p>	<p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni officioase, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.</p>
---	--	---

Sectarii luptă contra preoților români.

De: C. Rudnean.

În ultimul timp sectarii lăindu-se au început o luptă grozavă contra preoților. Lupta aceasta o consideră ei, ca o luptă de exterminare. Pentruca lupta să fie mai eficace, ei i-au drept lozincă, cuvintele unor oameni ușuratici căci numai astfel îi putem numi pe accia cari spun „preotul nu-și face datoria, jos cu el.”

Să fim atenți un moment! Preoțimea română, din toate unghiurile țării a semnalat la timp și a căutat cu mijloacele care-i stătea la îndemână să-i combată fie cu cuvântul, fie cu scrisul. Nu ne putem plânge, că acolo unde a fost nevoie preotul nu și-a dat toată silința să-i lumineze pe cei rătăciți, dacă ei n'au putut fi alungați, aceasta se datorește altor cauze.

1. Preotul român, n'a primit totdeauna bunăvoința ce trebuia să o primească din partea autorităților de siguranță, poliție, cari din *naivitate*, sau din *reacredință*, au privit problemele sectare cu puțin interes. N'au putut să se ridice cu gândul până'n taina sufletului lor mascat și mârșav, cari propagă ideile cele mai anarhice: dărâmarea bisericii creștine, alungarea și batjocurirea siujitorilor altarului sfânt, anihilarea sentimentului religios creștin, nimicirea ideii de stat.

2. Preotul român, n'a primit din partea credincioșilor săi totdeauna concursul cuvenit. Sunt mulți din sinul credincioșilor cari se agită numai de aceia, pentruca la sfârșit tot preotul să rămână batjocurit, și aceasta o fac din o ură personală față de preot.

3. Preotul român, n'a primit concursul cuvenit din partea opiniei publice, cei mai mulți intelectuali români cunosc prea puțin problema sectară, pentruca să poată începe lupta pe toate terenele vieții noastre românești.

4. Preotul român, n'a fost ascultat atunci când cu toată insistența îi ruga pe legiuitorii noștri (deputați și senatori) să-și spună cuvântul lor hotărâtor în Cameră și Senat, să-i informeze pe cei ce zac în întunec, că sectarismul a luat proporții uriașe și macină întreaga forță a românismului, despoindu-i pe bieții români de toate amintirile lor sfinte...

Am văzut preoți români, cari din cauza sectarismului n'au putut avea un moment de liniște sufletească, au început lupta grea de combatere, nopți de-a rândul stăteau cu Sfânta Scriptură, cu diferite serieri de combatere a sectelor, meditau și se rugau neîncetat la Dumnezeu să-i ajute ca să-i poată abate pe cei întunecați... Ei au muncit și muncesc încă, în taina sufletului lor stă toată amărăciunea și indolența acelor cari mereu îi amenință cu tot felul de cuvinte grele...

Să înceteze dar lozincă atât de *nedreaptă* și *neîntemeiată* „preotul nu face nimic“!! a făcut atât de mult, încât suntem prea pripiți atunci când afirmăm astfel!!

Cercetați cu deamănuntul cele 4 cauze pe cari le-am înșirat aci și veți vedea, că așa este, vina lăririi sectarilor o poartă *toți românii*, o poartă *politica meschină*, o poartă *oameni lipsiți de idealul creștin*, *devotați numai unor cauze materiale imediate*!!

Așa fiind, înțelegem de ce sectarii încep să-i prigonească pe preoți, ei găsesc adepți chiar în sânul credincioșilor creștini, ei le dau arma puternică că: „preotul nu face nimic“, cu această armă declară ei războiul contra preoțimei române.

Datoria fiecărui bun român e să arate, că 1. preotul român a luptat și luptă încă pentru distrugerea sectarilor, 2. că preotului român să nu-i se aducă acuzații neîntemeiate și să nu fie descris în culorile cele mai mohorâte de câțiva *nesimțitori*.

3. Că preotul român își înțelege înalta misiune și chemarea sfântă de propovăduitor al cuvintelor sfinte și al apărării credinții strămoșești!!

4. Că sectarismul se lățește din cauza străinilor, ei au tot interesul să-i abată pe români, de la datoriile lor strămoșești, de la credința lor, obiceiurile și toate moștenirile rămase dealungul veacurilor, de la cei ce cu prețul sângelui au știut să apuce și ultima rămășiță de viață creștină și națională.

Le-am spus toate acestea, pentru că ele sunt actuale, fiecare să-și înțeleagă menirea. *Să fie prudent acela care afirmă ceva!!!* **Atât!**

Nepăsare.

Un preot fruntaș din eparhia noastră m'a învrednicit mai zilele trecute de atențiunea a-mi împărtăși, că fiind impus cu echivalent, s'a tolosit de remediu de drept, eșind biruitor.

Biruința însă n'a repurtat-o așa ușor cum s'ar crede, pentru că deși comisiunea instituită pe lângă administrația financiară, apreciind întru toate motivele invocate de preot i-a dat câștig de cauză, reprezentantul fiscalului nu s'a declarat mulțumit, ci a aflat de bine să înainteze apel la tribunal.

Se pare o anormalie, că tocmai reprezentantul fiscalului, care stă în serviciul legalității, s'a arătat nemulțumit față de o hotărâre, care s'a luat pe baza deciziunilor comisiunei centrale din 9 Ianuarie 1929, 13 Februarie 1929 și 30 Aprilie 1929.

Aceasta însă să nu ne surprindă din cauză, că — după cum am făcut cunoscut cu o altă ocazie — echivalentul este o contribuție publică, cu care foarte puțini sunt în curat chiar din cercurile de specialitate în materie fiscală.

De aceea mi-am fost luat osteneala la timpul său, să arăt în coloanele acestei foi pe înțelesul tuturor: ce este? ce rost are? și cine e dator să plătească echivalentul?

În urma apelului, susținut de reprezentantul fiscalului, s'a desbătut în două rânduri cauza preotului nostru la tribunal, neluându-se în considerare apelul fiscalului atât în ce privește sesiunea parohială, cât și pământul fost școlar, care pământ formează parte întregitoare a averii comunei bisericesti.

Bucuria preotului, că i-a succes să scape de o iectare nedreaptă, o împărtășim toți, care am depus stăruințe, ca preoții să nu fie impuși în mod ilegal.

Dar bucuria aceasta o adumbrește o altă comunicare a aceluiași preot, că la desbaterea înaintea comisiunei de pe lângă administrația financiară, cât și în fața tribunalului s'a prezentat abia vre-o zece preoți din un întreg județ, în scop de a se apăra.

Va să zică mulți preoți prefer să plătească echivalentul acela, impus în contra spiritului legilor din vigoare, decât să se folosească de remediu de drept, susținând propria lor cauză pe baza datelor puse la dispozițiunea preoțimei în organul eparhiei noastre.

În fața acestei constatări credem, că e timpul, ca aceia, pe cari îi privește, să înțeleagă, că dacă nu-ți ceri dreptul tău celalalt n'are să ți-l dea.

A. Moaca.

Mijloace a-le fericirii temporale și veșnice.

De preotul: **Sinesiu Bistreanu.**

Decând i se zice lumii lume s'au orînduit — pe rotogolul pământului — o mulțime de neamuri de oameni, cari aveau deosebite năravuri și porniri de altfel firești. Toate însă ne-au lăsat ca moștenire încredințarea, că atât singularicul om, cât și un întreg neam are să-și ea cândva fie pedeapsa, fie resplata faptelor sale.

Așa Grecii din vechime, păgâni de lege, dar popor ales și cu vitejești însușiri, ne-au lăsat frumoasa legendă, cum zeii lor pedepsiau pe cei păcătoși și anume istorisesc ei, că regele lor de odinioară Sisif, din pricina că a fost un dominitor nedrept, a fost osândit, ca zi de zi să urnească tot la deal și să ducă pân' la vârful lui un bolovan mare de peatră. Și sârmanul trebuia s'o împingă, s'o ridice, s'o miște cu brațele, cu picioarele și pieptul; și o făcea până-l treceau nădușele; iar dacă după atâta muncă obositoare totuși ajungea în vârful dealului și credea că are parte de o leacă de odihnă, deodată o mână nevăzută prăvălea bolovanul și acesta se rostogolea cu o iuțcală fulgerătoare în adâncime; iar Sisif începea din nou munca.

Celind această legendă, par'că ni se adeverească cuvintele mult încercatului Iov, care zicea odinioară: „Cine s'a îndărătnicit or'odată față de Dumnezeu și să mai aibe parte de liniște? (9, 14).

Cred, că toți am dori să dăm de calea bunei-norociri, dar e dureros o recunoaștem, că într'adins nu pornim pe adevărata cale ce duce la bunanorocire; iar silința noastră se potrivește cu vecinica prăvălire a bolovanului lui Sisif.

Calea unei bunenociri există aievea, și celelalte pornește pe această cale să fie sigur că și inima sa e cucerită de o sfântă liniște, are parte de o adâncă și fericită îndestulare, așa că n'are lipsă să schimbe cu nici o bunătate din lume.

Am cetit, cum odinioară și 'nainte procurorului roman și 'n fața unui public ales ce se afla în amfiteatru, stătea un moșneag cu plele albe, provocat fiind să părăsească legea lui Christos. dacă își mai iubește viața, iar moșneagul, carele era episcopul Policarp, zicea: „*Slujesc lui Christos de peste optzeci și șasă de ani și'n decursul acestor ani nu mi-a făcut vr'un rău, n'am motiv să-l părăsesc, că m'a scutit de multe rele*“.

Din cuvintele episcopului Policarp aflăm pățania unei îndelungate vieți și ni se spune, că bunanocire l-a îndemnat de a ajuns în slujba lui Dumnezeu; da, el a aflat pe Mântuitorul: Că zice Iisus prin cuvintele evanghelistului Ioan: „*Celce urmează mie, nu va umbla întru întuneric și va avea lumina vieții!*“ 8. 12.

Asta-i chemarea ce ne-o face și aci aflăm și promisiunea ce ne-o dă, și mult norocit e acela, care are și inima și curagiul, ca să urmeze lui Christos; iar un astfel de om și-a croit norocul, și aici și'n vecinicie.

Stăpânul ne iasă întru întâmpinare; iar noi să știricim, care ar fi cea mai potrivită cale; cari ne sunt mijloacele fericirii temporale și vecinice?

Aci vă pun înaintea ochilor sufletului două ființe, deosebite în creștere și în pornirile firești, și cari au devenit sfinți. Anume: sfântul apostol și evangelist Ioan, cel atât de curat și nevinovat și păcătoasa Maria Magdalena, carea numai prin o adevărată căință și-a câștigat fericirea.

I.

Să pornim cu gândul spre Palestina, fostă țeara evreiască, stăpânită p'atunci aievea de domnitori ai poporului jidovesc; iar râul Iordan devenise renumit, căci de cătră pustie se ivește la termurele sale un mare și temut prooroc, anume Ioan botezătorului, carele prin viața sa curată și cuvintele sale convingătoare îndemna omenimea la căință, la îndreptarea moravurilor, și carele cu putere și fără teamă sbiciuia viața destrăbălată acelor mai de seamă din poporul lui Israel.

Și acest mare prooroc își avea învățăceii săi, căci unii îl însoțiseră cucerți de cutezanța sa de prooroc; iar alții cu gândul că el este Mesia cel mult așteptat.

Proorocul Ioan, onest și drept fiind, le zicea: „*Nu sunt eu, ci este celce vine după mine, și căruia nu-i sunt vrednic să-i desleg cureua încălțămintelor!*“

Între învățăceii era și un tiner, numit și acela Ioan, care însoța pe prooroc, care pându-l momentul să afle pe adevăratul Mesia, că așa îl asigurase proorocul.

Se iviseră zorile unei dimineți de primăvară, deși umbra nopții plutea încă în atmosferă, par'că și-ar fi cântat cântecul de rămas bun. S'auziau șoapte timide; ciripiri de păsărele cântau cântec dulce de deșteptare, când un vuet mai puternic — îmbinare a sute de ciripiri — vesteau Făcătorului ivirea zilei. Voci de preamărire venite din adâncime, dar mai ales din sferele înalte, par'că erau sunete ale sufletelor celor din alte lumi și adunate la olaltă cucereau aretul. Mai încearcă, timid, noaptea răcoroasă să acopere ivirea sficioasei zile de primăvară, încât fior trece și cutremură tinereștile puteri. O clipită de liniște. Ascultă numai, auzi glas dulce, duios și nevinovat de paseri și șoaptele oftânde a-le codrului....., și deodată apare împărătescul soare; iar ivindu-se soarele, începe viața din cele mai adânci cute ale firei, că celce a zis — să fie — dă voia Sa, că ce a creat să-și dovedească viața.

Râul Iordanului, reînviat par'că din amorțea nopții, se repede cu vioiciune și codrul primește viață nouă; iar la termurele râului pășia încet un om cu o deosebită înfățișare și îmbrăcat în haine albe. Tinerul învățecel Ioan, întovărășit de pescariul Andrei, purtați de un îndemn lăuntric, porniră sficioși după vedenia aceasta, pân'ce acesta își întoarce spre ei „fața sa plină de vrednicie“ Bunătate și blândețe și nevinovăție, și privindu-i îi agrăiește: „*Ce căutați?*“ Ei par'că înțeleg de mai 'nainte, întrebă: „*Învățătorii unde locuiești?*“ El le răspunde scurt: „*Veniți de vedeți!*“ Și a rămas la el în aceea zi, că era în al zecelca ceas.

Bineînțeles, tânărul Ioan folosi momentul ce i se îmbie, și a pornit pe calea ce duce la bunanocire, și el afla pe adevăratul Mesia și din aceea clipită îi devini apostol; iar aceasta clipă de întâlnire a rămas neștersă în sufletul său.

Și de unde acest deosebit noroc pe tânărul Ioan?

Având el părinți cari își iubeau fiul și fiindcă erau oameni onești și oameni de seamă, s'au nevoit a-și crește fiul lor întru curățenia inimii și a sufletului, au grijit, ca în inima copilului lor să nu se cuibărească trista și primejdioasa nemulțumire; l-au ferit de desfrâu, l-au îndemnat la modestie și blândețe. Părinții grijeau ca el să nu lungească în mrejele patimilor dejositoare și urite; de aceea s'a convins că nu e bine să bea vin, că-i spunea mămă-sa, că beutura nu alină, ci mai ales agită setea. Creșterea de acasă

i-a fost conducătoare pe întreaga viață și aceasta i-a ușurat câștigarea bunei norocii.

Pe timpul când era chemat de Iisus tânărul Ioan se potrivea cu un pomuleț în primăvara vieții, încălecat de floare, ce respiră un plăcut miros.

Și tot aceeaș abureală a nevinovăției o aflăm la acest apostol și în vremea de adânci bătrânețe, căci a trăit o viață de peste una sută de ani cu suflet curat și nevinovat, și cred că acesta a fost motivul că pe dânsul nu l-a ajuns fie și o privire dojenitoare a Mântuitorului, cum avea l-a atins pe apostolul Petru cu prilejul căderii sale; căci pre Ioan n'avea lipsă să-l apostrofaze cu vorbele: „Ioane, iubești mă!”

E unicul între apostoli, care n'a parăsit pe învățător cu prilejul morții pe cruce, că i-a rămas credincios stând lângă crucea Sa.

Și pentru bunătatea, nevinovăția și credința nefățarnică, a fost mult iubit de Mântuitorul, că zice evangelistul: „*Învățăcelul pe carele iubea Iisus!*” (21).

La cina cea de taină a avut deosebitul favor de a odihni la pieptul lui Iisus; iar fiind Iisus răstignit pe cruce, îi lăsa moștenire ceea ce avea mai scump, pe mama Sa.

Drept răsplata a fost învrednicit cu sănătate și tărie și cu o minte senină, așa că la etatea de optzeci de ani a scris cu mâna proprie de om bătrân în „Apocalipsa” (22. 20) sa așa par'că l-ar chema învățătorul: »*Vin Doamne Iisuse.*«

(Va urma).

Corul Catedral la Buziaș.

Biserica noastră strămoșească, prin cântarea ei sublimă, din inimă curată izvorâtă și îndreptată către Atotputernicul Părinte cereș, ne-a fost păstrătoarea și păzitoare credinței noastre ortodoxe, la scutul căreia ne-am conservat limba, fără de care, nici un neam nu poate exista pe acest pământ.

O importanță deosebită are cântarea bisericească în prezent și va avea și în viitorul mai apropiat sau mai îndepărtat.

Corurile noastre numai astfel își pot justifica rostul existenței lor, dacă se pun în slujba credinței, executând cântări bisericești armonizate astfel ca să-și păstreze firul roșu al originalității, îndeplinind în acelaș timp misiunea culturală și religioasă-morală. În slujba întăririi în credința străbună s'a pus și corul Catedral din Caransebeș prin propaganda sa culturală, începută anul acesta și în afară de orașul Caransebeș.

Corul Catedral după o activitate serioasă de 2 ani depusă de harnicul prof. dela Academia teologică Constantin Vladu, a ajuns sa poată fi considerat ca unul din cele mai bune coruri. Ca elev al distinsului profesor și compozitor Kiriac nu putea, decât să meargă pe calea croită de el, ceea ce a contribuit foarte mult la reliefa talentului Dsale. Felul de a ști să domine toate situațiunile critice, disiplina pe care o știe să o impună fiecăruia, precum și executarea sigură a cântărilor lămurese îndeplin cele spuse mai sus.

La 28 Iunie a. c. corul nostru catedral sub conducerea profesorului Vladu, însoțit de câți-va fruntași intelectuali a sosit în gara Buziaș. Aci a fost întâmpinat de coriști, elevi și numărös popor. Părintele protopresbiter, după obiceiunile cântări reciproce, bineventează pe cei sosiți, arătând importanța misiunii ce o îndeplinesc. În numele corului catedral îi răspunde părintele profesor Filip Pop, mulțumind tuturor pentru călduroasa primire.

Mânezi — fiind hramul comunei bisericăști din loc — sfânta Liturgie a fost săvârșită de părintele protopresbiter Ioan Geția asistat de preotul profesor Filip Pop, preotul Liviu Cornean și profesorul academiei teologice protodiaconul Ioan David, care la priceasnă a ținut o cuvântare potrivită talmăcind pe înțelesul tuturor evangelia sârbătorii. Seara s'a dat concertul anunțat mai înainte, la care a cooperat muzica militară și corul local.

Concertul a reușit foarte bine grație hărniciei tuturor membrilor activi ai corului catedral și a stăruinței destoinicului lor conducător.

Intelectualii din Buziaș — spre lauda lor fie zis — s'au prezentat în număr complet, fără deosebire de confesiune, totastfel și cei din jur, mai ales preoțimea noastră, a dat dovadă că știe aprecia importanța astorfel de manifestațiuni religioase-culturale.

Glasul vremii...

De preotul Ș. Bololoi.

„Păziți-vă de proorocii cei mincinoși, cari vin la voi în haine de oi, iar în lăuntru sunt lupi răpitori”. (Matei 7, 15).

Glasul acesta al Mântuitorului, răsună azi puternic în toate bisericile noastre, căci proorocii cei mincinoși se străduesc din toate puterile lor să risipească turna cuvântătoare a Domnului nostru Iisus Christos, știrbind învățăturile adevărate ale lui, în credințate apostolilor săi și păstrate de sfânta noastră biserică. În acțiunea lor, acești vrăjmași ai bisericii noastre străbune, se servesc de toate mijloacele meschine, numai ca să-și ajungă scopurile lor mârșave.

Acești prooroci mincinoși, sub diferite numiri, ca adveniști, bapțiști, nazareni sau pocăiți, sub cuvânt că ei doresc să afle și cunosc adevărul, luptă cu îndârjire contra sfintei noastre biserici, contra organelor conducătoare, adică contra episcopilor, preoților și diaconilor, considerându-se pe ei de drept și sfinți susținând că ei sunt chemați să aducă și pot aduce fericirea, osândind pe toți cei ce nu-i urmează pe ei.

Astfel susțin ei, că sfânta noastră biserică nu ar cunoaște adevărul cuprins în cuvântul lui Dumnezeu, pentru că biserică noastră și tot ce este în ea — zic ei — este născocire omenească, de aceea ei aruncă osândă asupra bisericii noastre, zicând că ar trebui să piară de pe fața pământului.

Adevărul incontestabil însă este, că biserica noastră cunoaște adevăratele învățături ale Domnului nostru Iisus Christos, pentru că biserica este întemeiată de însuși Mântuitorul nostru, căreia el a predat spre păstrare adevăratele sale învățături și care le-a păstrat intacte până în ziua de azi. Mântuitorul a pus începutul și fundamentul bisericii când a ales pe cei doisprezece apostoli ai săi. El însuși vorbește de biserică sa când zice către Petru — după ce acesta îl mărturisise în numele tuturor de Fiul al lui Dumnezeu —: „Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi biserică mea și porțile iadului nu o vor birui pre dânsa“ (Matei 16. 18).

Christos este prin urmare întemeietorul bisericii noastre și el este capul și conducătorul nevăzut al ei, așa că acolo unde este biserică este și Christos și în acest caz e imposibil ca biserica să nu cunoască adevăratele și dreptele învățături ale Mântuitorului și atunci numai prin biserică se poate mântui omul, căci fără biserică nu este mântuire.

Falșii învățători sau prooroci nu se mărginesc să atace numai biserică, ei atacă și pe conducătorii ei actuali adică pe episcopi, preoți și diaconi, zicând, că cine ascultă de glasul lor, nu se va putea mântui. Acești vrăjmași ai noștri nu au alt scop decât să desființeze preoția, socotind că dacă vor bate păstorul se va risipi turma. Ei zic despre preoți, că tocmai preoții sunt prooroci mincinoși, de cari a spus Mântuitorul să ne ferim.

Nici afirmațiile lor contra preoților nu pot sta, pentru că știm, că preoția este o taină instituită de Mântuitorul. El a dat apostolilor săi puterea de a lega și deslega păcatele, zicând: „Luați Duh sfânt, cărora veți ierta păcatele se vor ierta lor; și cărora le veți ținea, vor fi ținute“. (Ioan XX. 22, 23). Apostolii au transmis această putere episcopilor și preoților, care s'a transmis neîntrerupt dela ei și până în zilele noastre.

Nu mai puțin se lapadă aceste secte, acești prooroci mincinoși de sfintele Taine, de venerarea sfintelor icoane și de sfânta cruce, care este simbolul întregii creștinătăți, dar tot atât de fără temei sunt și afirmațiile și născocirile lor și în această privință.

Cu toate însă, că nu au nici un temei în afirmațiile lor, cari nu pot fi decât născociri, fapt este că produc mare tulburare bisericii și națiunii românești.

Acești lupi răpitori nu-și dau seama de rădăcirile în care au căzut, de răutatea și urmările faptelor lor, ei continuă să vâneze sufletele oamenilor siabi de ingeri, cari — amăgiți de habna în care sunt înbrăcate învățăturile lor greșite — se lapadă de sfânta noastră biserică strămoșească, în care moșii și strămoșii lor și ei înșiși s'au născut, și se duc în așa numitele „case de adunări“.

Biserica trebuie să lupte din răspuțeri contra lor, pentru că să păstreze și pe mai departe curate și neștirbite adevăratele învățături ale Mântuitorului nostru, trebuie să lupte, pentru a-și păstra intactă turma credincioasă și trebuie să lupte pentru a readuce pe cei rătăciți în sânul bisericii dreptcredincioase.

Și pentru că biserica să-și poată ajunge acest scop, este necesar, ca cuvintele Mântuitorului să rămână astăzi cu tărie în toate bisericile și să străbată toate colțurile țării. Acum este timpul, când glasul preoților trebuie să propovăduiască cu înfocare adevăratele învățături ale Domnului nostru Iisus Christos și să apere de uneltirile vrăjmașilor pe credincioșii bisericii noastre dreptmăritoare.

Glasul vremii de astăzi, care trebuie mereu repetat în auzul poporului spre a-l feri de mrejele vrăjmașilor, este rezumat în cuvintele Mântuitorului — rostite cu aproape două mii de ani înainte —: „Păziți-vă de proorocii cei mincinoși, cari vin la voi în haine de oi, iar în lăuntru lor sunt lupi răpitori“. (Matei 7. 15).

În adevăr, aceste cuvinte ale Mântuitorului răsună azi cu putere în toate bisericile și în tot locul, căci față de acțiunea acestor lupi răpitori, preoțimea — în majoritatea ei — știe să-și facă datoria conștiincios și să lumineze mințile poporului, arătându-i dreptele și adevăratele învățături ale Mântuitorului și arătându-i greșelile capitale ale rătăciților.

Dar sectele azi au luat un prea mare avânt, pentru că să poată fi așa repede și ușor combătute și învinse. Este nevoie și de o acțiune din partea statului contra acestor secte, pentru că rezultatul să fie mai repede și mai ușor, mai ales că acțiunea acestor vrăjmași este dăunătoare și intereselor statului.

Știm, că biserica a jucat un rol covârșitor în viața poporului românesc la organizarea lui ca stat, la apărarea lui și la consolidarea națiunii. Și aceia știm, din istoria tuturor popoarelor, că un popor atât a trăit și atât a înflorit ca națiune, câtă vreme a trăit în cultul religiei sale și îndată ce a încetat la un popor cultul bisericesc-religios, a încetat și viața acelui popor.

Dar, la nici un alt popor nu a fost și nu este naționalitatea atât de strâns legată de religie, ca la poporul românesc. Ceeace suntem astăzi ca națiune o datorăm în cea mai mare parte credinței și bisericii noastre. În biserică și mănăstiri și-a luat începutul și și-a pus bază cultura românească, care mai târziu a ajuns la o așa înflorire. Biserica a fost aceia, care a ținut mereu trează conștiința națională în popor și nu de puține ori s'a văzut cum preoții împreună cu poporul s'au jertfit pentru apărarea legilor și a pământului strămoșesc. Biserica a fost aceea, care în provinciile românești de sub stăpânirile străine, a întărit și susținut elementul românesc față de încercările de desnaționalizare ale străinilor.

Dacă aceasta a fost și este raportul între religie și naționalitatea poporului românesc, atunci statul este obligat să ia măsurile necesare, deocamdată pentru stăvilirea lățirii sectelor și apoi pentru stărpirea lor, ca astfel să asigure pentru viitor vitalitatea bisericii și a națiunii românești. Nu e de ajuns ca numai preoții să lupte cu toate forțele lor contra acestor secte, ci este necesar, ca fiecare creștin să-și îndeplinească conștiincios datoria către biserică și națiune — asigurându-le astfel un viitor strălucit — că atunci când va trebui să părăsim această lume a necazurilor, fiecare să putem zice: „Luptă bună am luptat, călătoria am sfârșit, credința am păzit“ (2 Timotei 4, 7).

Aviz!

Se comunică onoratului popor credincios, că la sărbătoarea sf. Proroc Ilie, 20 Iulie a. c., se va face obișnuitul pelerinaj la sf. Mănăstire „Izvorul Miron“ din hotarul comunei Românești în protopopiatul Făgetului.

Cu acest prilej se va celebra sf. Liturgie în sobor, cu predici ocazionale; iar lângă izvorul tămăduitor se va face sf. Maslu cu șapte preoți și se va ceti poporului credincios slujbe dumnezeiești după trebuința fiecăruia și cei pregătiți se vor putea împărtăși cu sf. cuminecătură.

Făget, la 30 Iunie 1930.

Sebastian Olariu

protopresbiter.

ȘTIRI

Data Sfințelor Paști pentru anul 1931. Pe temeiul înțelegerii avute cu Inalt Prea Sfințitul Patriarh ecumenic Fotios dela Constantinopol și a răspunsului său dela 21 Iunie 1930 Nr. 1205, care corespunde în tocmăi vederilor Prea Sfințitului Sinod episcopesc român, exprimate în ședința sa dela 13 Iunie 1930, — se fixează data Sfințelor Paști pentru anul 1931 pe 12 Aprilie după calendarul îndreptat (ceea ce ar corespunde la 30 Martie după calendarul neîndreptat). Iară pentru viitor data Sfințelor Paști se va calcula după același sistem „până când nu intervine vre'o schimbare din partea Sinodului panortodox general.“

Proiectul de lege referitor la învățământul teologic s'a votat de Senat, aducându-se în conglăuire cu dispozițiunea cuprinsă în art. 4 al Legii pentru organizarea Bisericii noastre în ce privește controlul statutului. Ajungând proiectul la Cameră, s'a desemnat de cătră comisiunea de instrucții și de culte o subcomisiune specială pentru revizuirea acestui proiect de lege. În consecință au fost revăzute de această subcomisiune toate amendamentele prezentate. În cursul lucrărilor s'a văzut subcomisiunea îndemnată a cere avizul d-lui Prim Ministru pentru unele chestiuni, care a sfătuit membrii subcomisiunii la moderațiune, trecând ei la îndemnul d-lui Președinte al Consiliului de Miniștri la Patriarhie. După o discuțiune a proiectului I. P. S. Patriarh și-a dat consimțământul pentru amânarea discuției acestui proiect. În timpul vacanței parlamentului subcomisiunea va lua din nou contact cu I. P. S. Patriarh în scop de a se găsi formele, care se împacă punctul de vedere al Bisericii cu punctul de vedere susținut de reprezentanții statului.

Conferința dela muntele Athos. Reuniunea comitetului delegaților bisericilor ortodoxe din Orient, convocată de Patriarhul ecumenic din Constantinopol la mănăstirea Vatoped dela muntele Athos, și-a terminat lucrările, la care au participat reprezentanții patriarhateilor din: Constantinopol, Alexandria, Antiohia, Ierusalim, Sârbia, România, precum și reprezentanții bisericilor din Cipru, Grecia și Polonia. S'a stabilit lista chestiunilor eclesiastice, care vor constitui programul viitorului con-

ciliu al bisericilor ortodoxe. Această listă va fi comunicată tuturor bisericilor ortodoxe prin intermediul patriarhului ecumenic, care va publica la timpul oportun programul conciliului.

Schimbarea banilor. Se aduce la cunoștință generală, că Banca Națională a României, în baza legii monetare, retrage cu totul din circulație biletele de 20 și de 5 Lei, acestea urmând a fi înlocuite prin monedă metalică. Posesorii acestor bilete sunt rugați a le prezenta pentru preschimbare la sediul Băncii din București Str. Lipscași Nr. 25 și la toate agențiile și sucursalele din țară. Termenul până la care această preschimbare se poate face este prima Septembrie 1930 după care biletele vor înceta de a mai avea curs legal.

CONCURSE.

Pentru îndeplinirea postului de paroh la parohia de clasa III. Giurgiova protopresbiteratul Oraviței se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pe lângă următoarele

Emolumente

1. Sesiune parohială constatatoare din 64 jughere.
2. Două intravilane de 400 stj. [].
3. Birul parohial.
4. Ștola uzitată.
5. Casa parohială cu supraedificatele necesare și grădină.
6. Dările după pământul ce-l folosește, cad în sarcina alesului preot.

Recurenții sunt poștiți a se prezenta cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual în vre'o Duminică sau sărbătoare în sfânta biserică din Giurgiova, spre a-și arăta dexteritatea în tipic, cântare și serviciu, dar nici decum în ziua de alegere.

Giurgiova din ședința Consiliului parohial, ținută la 9 Martie 1930.

Preot Petru Bernaz

președinte

1—3

Miron Ghita

notar

În conțelegere cu mine *Virgil Musta* protopresbiter.

* *

Se publică concurs pentru îndeplinirea parohiei de cl. III. din Sichevița (protopresb. Bisericii-albe), cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ cu următoarele

Emolumente

1. Sesiune parohială constatatoare din 28 jugh. și 718 stj. [].
2. Locuință în natură cu supraedificatele necesare.
3. Ștola și birul uzitat.
4. Dările după sesiunea parohială le va solvi alcsul preot.

Recurenții sunt invitați a-și înainta cererile de concurs Prea On. Oficiu protopresbiteral în Sasca-montană, adresate Consiliului parohial din comuna Sichevița.

Recurenții sunt poștiți a se prezenta, — cu prealabila încuviințare a Oficiului protopresbiteral — în vre'o Duminică sau sărbătoare, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, cant și tipic bisericesc.

Sichevița, din ședința Consiliului parohial, ținută la 22 Decembre 1929.

1—3

Cemitetul parohial.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

În baza deciziei Venerabilului Consiliu Eparhial ort. rom. al Caransebeșului ddo 14 Ianuarie 1930, sub Nr. 1 B. ex 1930, se scrie concurs pentru întregirea postului de paroh la parohia de clasa II din comuna Ciuchici (Protopresbiteratul Bisericii-albe) rămasă vacantă după răposatul preot George Linția, cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Foaia Diecezană”, cu următoarele emolumente:

1. Sesiunea parohială, constatătoare din 32 jugh. pământ arător.

2. Un intravilan de 320 st. □.

3. Birul și stola uzitată.

4. În lipsă de casă parohială, alesul se va îngriji singur de locuință.

5. Viitorul paroh va suporta toate sarcinile publice după dotațiunea sa.

6. Recurenții din alte Eparhii, fără binecuvântarea P. S. S. Episcopului nostru diecezan, nu pot fi luați în lista candidaților.

Recursele au a se înainta oficiului protopresbiterat concertent, adresate însă consiliului parohial. Recurenții se vor prezenta, cu aprobarea Prea Onoratului Oficiu protopresbiterat, în vre-o Duminecă sau Sărbătoare, în Sfânta Biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie bisericească.

Ciuchici, din ședința consiliului parohial, ținută la 11 Mai 1930.

Traian Simu

paroh, președinte.

Sofronie Potocian

1—3

notar.

În conțelegere cu oficiul protopresbiterat tractual.

Sasca-montană, la 16 Mai 1930.

Ioan Groșian

adm. protopresbit.

Licitațiune minuendă.

În baza încuviințării Venerabilului Consiliu Eparhial ddo 16 Mai Nro. 1568 B. ex 1930, prin aceasta se scrie Licitațiune minuendă, pentru zidirea unei capele deasupra pristolului dela vechea biserică demolată din Petrila pe ziua de 20 Iulie 1930 d. m. la 3 oare.

Prețul de esclamare pentru zidirea capelei este 58.000 Lei.

Licitanții sunt deobligați să depună 10% vadiu din prețul de esclamare în bani sau în hârtii de valoare.

Contractul încheiat devine deobligător pentru întreprinzător imediat, iar pentru comuna bisericească numai după aprobarea din partea Venerabilului Consiliu Eparhial.

Spese și cheltueli de drum, comuna bisericească nu rebonifică nimănu.

Se observe că comuna bisericească, va încredința lucrările acelor întreprinzători, în cari are mai multă încredere, fără considerare la suma oferită.

Devizul se poate vedea la oficiul Parohial ort. rom. din Petrila. Spesele pentru compunerea devizului de spese și măsuri cad în sarcina întreprinzătorului.

Petrila, în 24 Iunie 1930.

Ilie Zgvelencianu

not. cons. par.

1—3

George Simu

preș. cons. par.

Publicațiune de licitație.

În baza încuviințării Ven. Consiliu eparhial ort. rom. din Caransebeș de ddo 16 Mai a. c. sub No. 2748 B. ex 1930, Consiliul parohial ort. rom. din Topleț ține la 20 Iulie a. c. ora 4 p. m. în localul școlii primare din Topleț, licitație publică pentru spălarea și repararea picturii din s. biserică sub următoarele condițiuni:

1. Toate icoanele să se spele și refacă unde este colorarea deslipită.

2. Păreții peste tot să se spele și refacă fresco în stil bizantin.

3. Iconostasul să se curețe și vopsească din nou.

4. Ofertele se vor înainta închise la oficiul parohial din Topleț până la 20 Iulie 1930.

5. La încheierea contractului antreprenorul va depune o cauțiune de 10% al contului lucrărilor în bani gata sau hârtii de valoare legale.

Contractul pentru antreprenor devine obligator îndată după semnare, iar pentru comuna bisericească numai după aprobarea lui din partea Ven. Consiliu eparhial din Caransebeș.

Topleț, 19 Iunie 1930.

Alex. Dorobantu

paroh, președinte.

Caraiman Ștefan

notar cons. par.

Judecătoria mixtă Caransebeș.

Nr. 3102/1930.

Publicațiune.

Judecătoria mixtă Caransebeș aduce la cunoștință generală că la cererea lui Maidan Constantin domiciliat în Brebul a pornit procedura pentru anularea următorului document despre care se afirmă că s'ar fi pierdut: Libelul de depunere pe numele petentului de către Banca Poporală Institut de Credit și Economii Societate pe Acții în Caransebeș sub No. 1719 cartea III pag. 263.

Instanța invită pe posesorul documentului amintit, ca în termen de un an dela inserarea a treia a publicațiunii în „Foaia Diecezană” din Caransebeș și „Buletinul Justiției” din Cluj să prezinte documentul la instanța, pentru că în caz contrar instanța îl va declara nul, dacă petiționarul va cere aceasta din nou și termenul mai sus arătat va fi expirat.

Caransebeș, la 14 Iunie 1930.

ss. **Leon Pető** m. p.

judcător

1—3

ss. **Ioan Ianoșiu** m. p.

grefier

Pentru conformitate: ss. **I. Groza**

(L. S.)

p. grefier

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 1240/1930 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație

În cauza de executare pornită de următorul Firma Henric Wolf și Fiul din Ohababistra contra următorului Simeria Ion (a lui Petru) din Glimboca, la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146, 147 din legea LX. din 1881, asupra 1/4 parte din imobilul înscris în cf. a comunei Glimboca (din circumscripția Tribunalului Caransebeș)

No. cf. 604 No. top. 433 Balta Ramna fânaț cl. II. de 233 stp. prețul de strigare 500 lei; No. top. 349 Satu Bătrân Grădină de 900 stp. prețul de strigare 5000 lei; fără No. top. Radina cl. II. fânaț de 450 stp. prețul de strigare 1000 lei; fără No. top. Sclipa Grădină de 400 stp. prețul pe strigare 400 lei; No. top. 320 Radina cl. III. fânaț de 1075 stp. prețul de strigare 5000 lei; fără No. top. Voișan Grădină de 200 stp. prețul de strigare 400 lei; fără No. top. Voișan cl. II. fânaț de 263 stp. prețul de strigare 400 lei; fără No. top. Gura Ramnii cl. III. fânaț de 195 stp. prețul de strigare 200 lei; cu dreptul de uzufruct viagăr intabulat asupra 1/4 parte în favoarea lui Simeria Petru (căs. cu Iana Floarea).

Pentru încasarea creanței de 2240 lei capital întere 13 1/2% dela 23 Martie 1927, spese de proces și de executare de 2059 lei, fixate până acum, spese de 422 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 16.900, 10.000 și 2.000 lei capital și acc. a firmei Banca Banatului, pentru 2240 lei capital și acc. a lui Iancu Petru pentru 10.000 lei capital și acc. a lui Gavrilă Nicolae, pentru 1288 lei capital și acc. a lui Brand Ferdinand.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua **de 16 Iulie 1930 ora 9 a. m. la casa comunală a comunei Glimboca.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării (art. 26 XLI. 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare, în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat de art. 42. LX. 1881, ori să-i predea aceluiaș delegat chitanța de depositarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147. 150. 170. legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 16 Aprilie 1930.

Leo Pető m. p. judecător.

Pentru conformitate:
D. Lăzărel dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 525/1930 cf.

Publicațiune de licitațiune și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul David Melania din Obreja contra următorului Iula Gligorie (căs. cu Mosescu Iconia) dom. în Obreja, la cererea următoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146, 147 din legea LX. din 1881, asupra 1/2 parte din mobilul înscris în cf. a comunei Obreja (din circumscripția Trib. Caransebeș) No. coalei cf. 610 No. de ord. A. I. 1-2 No. top. 583 Arătură în Intravilan 140 stp. No. top. 584 Casa No. 399 în Intravilan 26 stp. prețul de strigare 7500 lei; No. de ord. A. II. 1-2 No. top. 3816 Arătură în Dumbrava 304 stp. No. top. 3817/1 fânaț în Dumbrava 1 jug. 122 stp. prețul de strigare 7500 lei.

Redactor responsabil: Nicolae Cornean

Pentru încasarea creanței de 221 lei capital, întere 12% dela 8 Martie 1929, spese de proces și de executare de 340 lei, fixate până acum, spese de 240 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua **de 11 Iulie 1930, ora 10 la casa comunală a comunei Obreja.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (art. 26 XLI. 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depositarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație art. 147, 150, 170 legea LX. din 1881, art. 21 XLI. 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 9 Aprilie 1930.

N. Postelnicu m. p. jud. șef.

Pentru conformitate:
D. Lăzărel dir. cf.

Aviz!

Primesc spre executare în culori de ulei tot felul de lucrări de artă bisericească ș. a. ripize, prâsnicare, steaguri, mormântul Domnului și tot felul de obiecte bisericești

Prof. Cornel G. Otonoga
pictor

Caransebeș, Str. Ghețării 4.

6

Aviz!

Atelierul de pictură **E. Popoviciu**, pictează biserici; spală biserici vechi pictate; pictează steaguri; prâznicare, cruci de peatră, ori și ce icoane sfinte.

E. Popoviciu, atelier de pictură
Timișoara, Str. Buziașului Nr. 6

2-3